

Publicerad 2011-06-04 15:04 av Carl R. Westerling

En klassisk existentiell tanke antar jag.

En dag

En minusdrabbad Novemberdag,
gick vi ensamma frusna du och jag.
Några ord om att stå på egna ben,
drömde mig bort när jag bläddrade i boken
om en man långt från denna stad,
från denna kalla Novemberdag.
Vårt sug stillades när vi med svansen
mellan benen slog till än en gång.
Nu finns dagen kvar i mig,
men denna dag blir en gång
inget mer än en grönt skriven sång.
Jag är rädd för att tappa allt som
finns omkring en när man vägrar
flyga ut från förr.

Vi kan alla skrika, skaka och rumla fram.

Men inte är det någon lösning
på hur vi vill få livet att gå.

Det vi inte kan göra är det som
skulle kunna få allt att bli bättre,
men det är stora rum vi inte kommer
att vistas i, jag vet jag vet jag vet
att vi kommer slarva runt i detta land
låter det bekant, vem är du och vem är jag?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carl R. Westerling med Poeter.se id #37737 innehar upphovsrätten